

CAMPER-SPROKKELS

"August rain: the best of the summer gone, and the new fall not yet born. The odd uneven time."

Sylvia Plath

De zomer is halfweg, de maand augustus is er en de schoolkinderen genieten van hun laatste maand vakantie.

Dus nog altijd zeeën van tijd om er op uit te trekken, als mama en papa tenminste nog wat verlof staan hebben.

Veel oma's en opa's laten de camper in de heetste zomermaanden op stal staan en genieten nog na van de reizen in het voorjaar of zijn al volop een reisje aan het plannen voor de nazomer of de overwintering enkele maanden later. Ze gunnen het de jonge gezinnen om met hun kinderen de campings en camperplaatsen te bevolken en te genieten van hun samenzijn.

Tot nu toe was het een hete zomer in Europa, getuige daarvan de verschillende bosbranden in Spanje en het zuiden van Frankrijk. Vooral de mooie Landes werd zwaar getroffen.

De oorlog in Oekraïne is nu zes maanden bezig en met een 100% gerust gemoed op reis vertrekken, zit er voorlopig nog niet in.

Ook de coronacijfers houden ons nog altijd in de ban. Ondanks enkele dagen midden juli die alle hittestrecords versloegen, is het virus nog altijd onder ons aanwezig en maakt het nog elke dag slachtoffers.

Rond 1 juli overschreed onze groep de kaap van 12.000 leden, wat ons heel trots maakt. We doen voort, met de groep, de website en deze Sprokkels als tweede editie van zijn tweede jaargang.

Veel leesplezier,

Roger en Anita

IN DIT NUMMER

Into the wild ! Do's en Don'ts

Dan toch een C-rijbewijs

Mooie herfstbestemmingen

Mijmeringen...

Ik moet een jaar of negen geweest zijn toen ik op de kermis met mijn eerste centjes een fototoestelletje had gekocht voor 20Bfr. "Ja ja, het werkt echt! Ge gaat er schone foto's mee trekken" zei de mevrouw van het kermiskraam. De plaatselijke fotograaf stak er een filmpje in van 12 foto's. "Hier zie je twee kleine ronde venstertjes" zei de man. "Je draait door tot je nummerke 1 in het eerste venstertje ziet" vervolgde hij. "Je trekt je foto en dan draai je verder tot je het nummerke 1 in het tweede venstertje ziet, je trekt weer een foto. Zo doe je het verder en dan heb je met een filmpje van 12 in feite 24 foto's getrokken".

Zo trots en fier als een gieter ging ik naar huis. De grote winkelstraat was omwille van de kermis verkeersvrij, dus ik kon alleen over de straat lopen. Mijn vader, bakker, luisterde in de bakkerij naar mijn uitleg en lachte. "Maar kinneke toch, de fotograaf heeft je blaaskes wijsgemaakt!

Je gaat geen enkele foto hebben want je zal over elke foto een andere trekken!" Weg was al mijn fierheid en vreugde over de belangrijkste aankoop van mijn leven op dat moment. Zou ik het dan toch allemaal verkeerd begrepen hebben? Mijn vader had altijd gelijk, een wijs man.

Dus ik ging terug naar de fotograaf.

Zijn vrouw stond achter de toonbank en riep haar echtgenoot. "Dat dochterke van de bakker is hier terug, ze moet nog iets vragen!" riep ze terwijl ze haar hoofd naar de donkere kamer richtte en ondertussen ook naar mij keek. "Wat is er, wat moet gij nog vragen?" Ik antwoordde, terwijl ik naar mijn fototoestelletje keek en zei dat ons vader het niet geloofde dat die nummerkes twee keer moeten gebruikt worden.

De fotograaf haalde diep adem en zei: "Wel, Anne-Marieke, ik ken niets van brood bakken, toertjes en pateekes maken, maar ik ken wel alles van foto's trekken. Het is zo gelijk ik het je uitgelegd heb en niet anders.

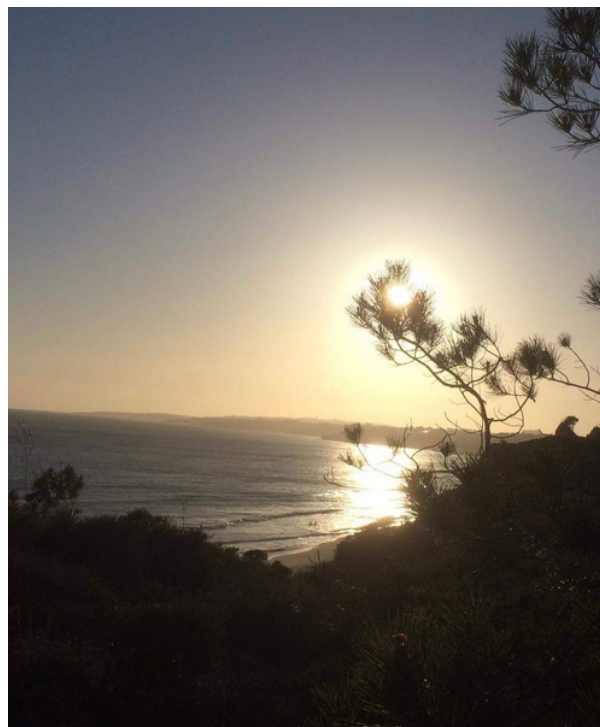
Zeg dat zo maar aan den bakker."

Ik terug naar huis en mijn vader al van ver: "En? Heeft hij het nog eens goed uitgelegd? Wat heeft hij gezegd?" Ik durfde niet herhalen wat de fotograaf gezegd had, maar ik zei wel dat ik de uitleg goed begrepen had want dat de fotograaf terug hetzelfde had uitgelegd.

Vermits ik toch in het dorp kon rondlopen, vertrok ik met mijn fototoestel rond mijn nek op zoek naar vriendinnetjes of dingen die ik kon "trekken". Ik had het filmpje opgetrokken op één dag en bracht het nog net voor sluitingsuur binnen bij de fotograaf. Een week later waren de foto's klaar! Het waren 24 zwart-wit foto's!! Schots en scheef, dat wel, maar het waren er 24!! Mijn vader kon zijn ogen niet geloven en moet zeker mijn triomferende blik gezien hebben...hij zei niet veel. In augustus waren we twee weken aan zee. Elke dag, op dezelfde plek, op hetzelfde uur stond ik naast mijn vader, die een voor die tijd, super modern "Kodac instamatic" fototoestel had, om de zonsondergang te fotograferen. Mijn foto's waren mooi! Zelfs in zwart-wit, dat gaf ook mijn vader toe. Dat fototoestelletje is heel die vakantie rond mijn nek overal mee naartoe gegaan. Het hing op de duur met plakband vast en hing vol zand.

Nu nog en elke keer, als we met de mobilhome weg zijn kan ik het niet laten om de zonsondergang te fotograferen, dan voel ik dat mijn vader naast me staat en hoor hem bijna zeggen: "Da gaat een schone foto zijn Marieke"

M.R.

Sprokkels..

We vroegen onze leden om een woord te verzinnen dat hun campergevoel uitdrukte. Als voorbeeld gaven we "supercalifragilisticexpialidosis"

supercalifuckaliciouskissmyassadosious

Saluëndekostenwelleweg

voor worst en buitenland

allemoedenboemin

Komaanschatwemoakene
kreuskevoereenvaaligerit

En routeeeeeee

Holymolyjoepidepoepi

Oep en wijle weg. Yabbedabbedoe

En welder were wi

Into the wild...*

Voor sommigen onder ons is dit de ultieme manier van camperen: vrij staan, in een bos, op een rots of klif, op een bergtop... De herfst komt er binnenkort aan en waar kan het mooier zijn dan in het midden van het bos, waar dit seizoen zoveel kleuren biedt, een schilderspalet waardig. Maar kan het overal en mag het? Maar vooral: hoe maakt men een overnachting in de volle natuur tot een zinvolle belevenis voor iedereen.

Eigenlijk moet je "vrij staan" interpreteren alsof je te gast bent bij vrienden die je dierbaar zijn en die je niet wilt verliezen. Gedraag je er dan ook naar. Hoofregel en de vraag die je je eerst en vooral moet stellen is : mag ik hier overnachten ? Hou er rekening mee dat in vele landen, overnachten in officiële natuurparken ten strengste verboden is en er forse boetes aan verbonden zijn. Plan vooraf waar je gaat staan en bekijk aandachtig de website van de streek, gemeente of stad waartoe de plek behoort. Informeer desnoods bij de plaatselijke dienst voor toerisme.

Probeer zoveel mogelijk langs de rand van paden of wegen te staan, of op bereikbare tra's. Zelfs al rijd je met een 4x4 camper, ga niet als een tank het bos inrijden. Hou er rekening mee dat de ondergrond allerlei voedsel en kiemen bevat, die noodzakelijk zijn voor het voortbestaan van het bos en zijn bewoners.

Doe het ook in stilte, want wees gerust, van de bosmier tot het edelhert, ze hebben je aankomst gehoord of geroken en ze zijn op hun hoede.

Het komt er eigenlijk op neer om je, op een zo kort mogelijke tijd, te integreren in de omgeving, zodat de rust zo vlug mogelijk kan terugkeren. Want die rust verstoort je hoe dan ook door je komst.

Rij niet eindeloos voor- en achteruit tot je goed staat, bekijk eerder op voorhand waar je precies gaat staan. Probeer geen keggen te gebruiken.

Blijf voor de gehele duur van je verblijf in de natuur stil en probeer van de stilte om je heen te genieten. Ga niet roepen en laat geen luide muziek spelen.

Ben je met meerdere campers onderweg? Het bos is geen plek om een feestje te bouwen dat tot een stuk in de nacht doorgaat. De meeste bewoners van het bos zijn nachtdieren, wiens ritme je zo danig kan verstoren.

Ga ook geen hele hoop tuinmeubilair gaan uithalen, beperk je tot een tafeltje met zetels en laat de luifel dicht. Het spreekt vanzelf dat een vuurtje stoken of barbecue aansteken, helemaal uit den boze is. In Scandinavië zijn er plekken in de natuur waar het wel kan en waarvoor er plaats is voorzien.

Een generator hoort niet in de natuur. Gebruik hem dan ook niet. Zorg ervoor dat je batterijen voldoende zijn opgeladen of dat je zonnepanelen je de nodige energie hebben bezorgd of nog bezorgen door een zonnige plek uit te zoeken.

Zijn er huisdieren mee? Laat ze niet vrij rondlopen en hou ze aan de leiband dicht bij de camper.

Blijf zelf ook zoveel mogelijk in de onmiddellijke omgeving van je camper en vraag ook aan de kinderen die mee zijn dit te doen. Wil je toch gaan wandelen? Blijf dan op de paden.

Er is heel wat te doen voor kinderen in een bos. Als je op Google Play "spoorzoeker" intikt, vind je verschillende apps die je kunnen helpen pootafdrukken, uitwerpselen en braakballen van dieren te herkennen.

* Een boek van Jon Krakauer uit 1996 over de lotgevallen van Chris McCandless die in de bossen van Noord-Amerika, probeerde te overleven. Het boek werd verfilmd door Sean Penn in 2007 met Emile Hirsch in de hoofdrol.

De zeven basisprincipes van Leave No Trace :

- Plan zorgvuldig je trip op voorhand zodat je niet voor verrassingen komt te staan
- Reis en overnacht met duurzaamheid in je achterhoofd
 - Wees correct met je afval
- Neem foto's maar laat liggen wat je vindt
 - Wees voorzichtig met vuur
 - Respecteer de dieren in je omgeving
 - Wees hoffelijk tegen andere reizigers

Het Amerikaanse continent kent nog onmetelijk grote wouden waar men dagen kan in rondlopen zonder iets van beschaving tegen te komen, iets wat wij in Europa minder en minder kunnen.

Het continent telt ook immens veel lange afstandswandelingen of trails waar men het LNT-concept al sinds de sixties probeert te introduceren en met succes.

LNT staat voor Leave No Trace en is gebaseerd op 7 basisprincipes (zie kader), die zowat overeenstemmen met wat hiervoor al in grote lijnen is samengevat.

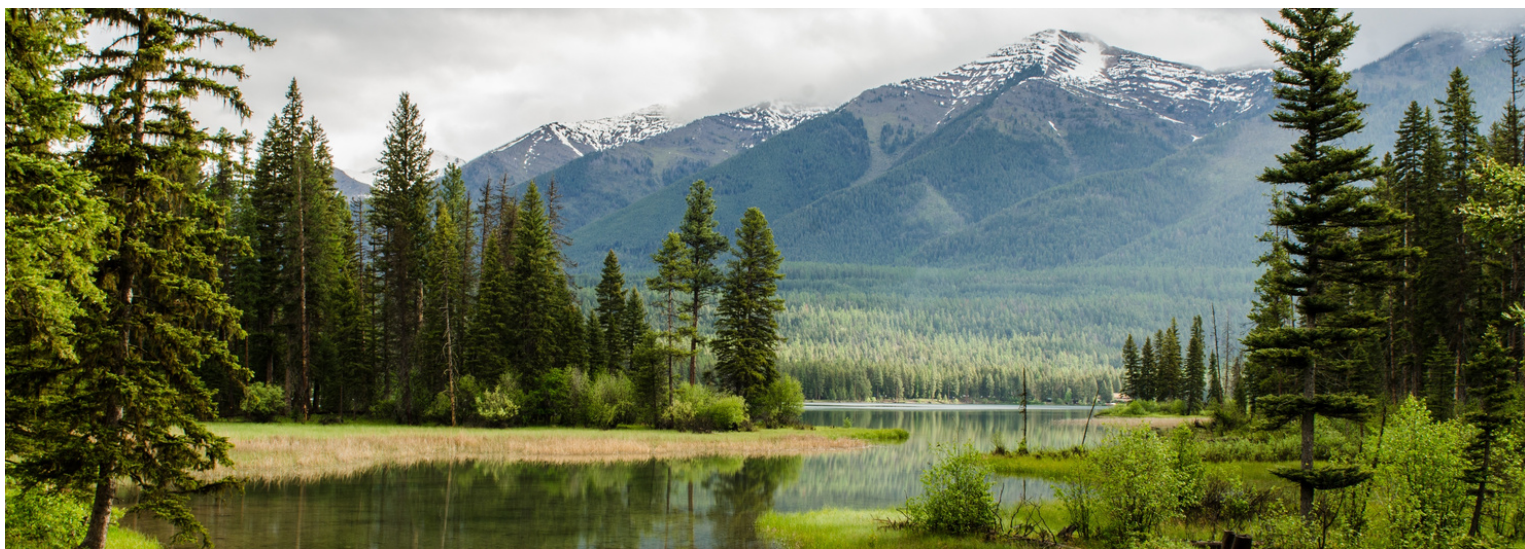
Het toilet kan een probleem scheppen, zeker als je met meerdere personen bent en je toch enkele dagen wilt blijven. Als je pot vol is en ook de eventuele reservetank, kan je je beroepen op het LNT-concept. Dit geldt trouwens ook voor GR-wandelaars, ook bij hen kan de natuur roepen en daaraan geen gevolg geven is niet gezond.

Als de behoefte komt, graaf je een putje en deponeer je je ding er in. Men gebruikt trouwens de term "cat-hole", want ook de kat maakt een putje. Voor diegenen die het echt goed willen doen, vermeng je je-weet-wel met de aarde er rond. Dit kan je doen met een stokje. Dat zorgt er voor dat alles vlugger verteert. Hou er ook rekening mee, hoe hoger je je boven de zeespiegel bevindt, hoe trager alles verteert, dus maak het putje diep genoeg. Daarna begraaft je gewoon wat je achterliet. Bedek het geheel ook met wat takken, bladeren of stenen.

Op die manier verhinder je dat wandelaars in je fecaliën trappen of dat honden, die dit trouwens veelal een lekkernij vinden, ze gaan opgraven en opeten. Kies een zonnige plek uit, dit bevordert de verteerbaarheid.

Let er op dat je dit doet op redelijke afstand van een rivier, vijver of meer. Uitwerpselen kunnen zich vermengen met het grondwater en zo het water besmetten, met alle gevolgen van dien. Gebruik je 100% duurzaam toiletpapier, zonder chloor, plastic vrij en zonder kleur – of geurstoffen, dan kan je dit mee begraven. Is dit niet het geval dan deponeer je het in een zip-lockzakje en neem je het mee om weg te gooien met je normale afval eens je weer in de bewoonde wereld bent.

Meer lezen over cat-holes en het LNT-concept : <https://lnt.org/why/7-principles/dispose-of-waste-properly/>

CATEGORIEËN WAARVOOR HET BEWIJS GELDIG IS		
A	Motorrijwielen, motordriewielers, motorvierwielers. Dezelfde voertuigen met zijspan of aanhangwagen.	A
B	10 Motorvoertuigen bestemd voor het vervoer van personen en ingericht voor ten hoogste 8 plaatsen, de plaats van de bestuurder niet inbegrepen.	B
	20 Motorvoertuigen bestemd voor het vervoer van goederen en waarvan het hoogste toegelaten gewicht niet meer dan 3.500 kg bedraagt. Dezelfde voertuigen met een lichte aanhangwagen.	
C	Motorvoertuigen bestemd voor het vervoer van goederen en waarvan het hoogste toegelaten gewicht meer dan 3.500 kg bedraagt. Dezelfde voertuigen met een lichte aanhangwagen.	C
D	Motorvoertuigen bestemd voor het vervoer van personen en ingericht voor ten minste 9 plaatsen, de plaats van de bestuurder niet inbegrepen. Dezelfde voertuigen met een lichte aanhangwagen.	D
E	Motorvoertuigen van categorie B, C of D met andere dan een lichte aanhangwagen.	E
F	Voertuigen van de categorieën A of B speciaal aangepast aan de invaliditeit van de bestuurder. Bepikt tot het ingeschreven voertuig Nr. <input type="text"/>	F

Het gewicht... een steeds terugkerend item en discussie die men op zowat alle campergroepen in binnen- en buitenland aantreft.

In eerdere edities hadden we het al over tips om gewicht te verminderen en over het gebruiken van een aanhangwagen.

In deze editie gaan we het hebben over het opwaarderen, verzwaren van een normale camper van 3.500 kg naar 3.650 kg of meer.

Dus let wel, we richten ons hier tot diegenen die overwegen hun camper te laten verzwaren, m.a.w. de camper opnieuw laten inschrijven en te laten herkeuren en niet tot diegenen die sowieso al rijden met een camper van een hogere gewichtsklasse.

We moeten ons de vraag stellen of deze verzwaren wel het spreekwoordelijke doekje voor het bloeden is. Per slot van rekening komen er buiten deze ingreep nog enkele dingen bij kijken. Je hebt een hoger rijbewijs nodig, een CE of een C en de beperkingen die men onderweg kan ondervinden zijn ook belangrijk.

Dan toch een C-rijbewijs...

Vergewis je er eerst van of je camper wel verzwaard kan worden, namelijk of het chassis van je camper dit wel toelaat. Dit kan je nagaan op je boorddocumenten of op het identificatieplaatje.

Op je papier staat onder elkaar tweemaal de letter F. (zie foto) Staat er tweemaal hetzelfde getal, bv. 3500, dan betekent dit dat je camper niet kan verzwaard worden. Staat er een ander getal bij F2 dan geeft dit getal het maximum gewicht van verzwaren aan.

Techn. toelaatbare maximummassa	F.1.	3495
Nationale toelaatbare maximummassa	F.2.	3495
sa in rijklare toestand	G.	2725

De fabrikant voorziet documenten (Europese gelijkvormigheidsattesten).

Het voertuig dient dan opnieuw voor keuring aangeboden te worden met het nieuwe attest en identificatieplaatje. Van de keuring krijgt u dan een nieuw document zodat er een nieuwe inschrijving kan gebeuren bij DIV op het nieuwe tonnage MTM. Deze manier is het eenvoudigste en snelste.

Ofwel wanneer de fabrikanten niet meewerken kan je via validatiekeuringen een herhomologatie bekomen. Er zijn bedrijven in België die dit voor de klant kunnen doen. Zoals bijvoorbeeld ESTL.

Ofwel een nieuwe inschrijving in bijvoorbeeld Duitsland waar het verhogen eenvoudiger is. Voor deze manier dient u wel handelaars/contactpersonen in het buitenland te hebben. Ze voorzien dan een daginschrijving waar de verhoging op voorzien is. Daarna kan u het voertuig via een validatiekeuring laten goedkeuren/ herhomologeren in België.

Deze manieren nemen ±2weken tot 6 maanden in beslag en hebben natuurlijk ook een groter kostenplaatje.

En het rijbewijs..

Om een camper met een gewicht van meer dan 3.500 kg te mogen besturen heb je een C1 of C rijbewijs nodig. Voor het behalen ervan moet je een theoretisch examen afleggen, een medisch onderzoek ondergaan en een praktisch examen afleggen.

Vermits je de camper enkel maar als recreatief en privé-vervoer gebruikt, dus niet professioneel, heb je geen attest van vakbekwaamheid nodig.

Afhankelijk van de uitslag van je medisch onderzoek krijgt een rijgeschiktheidsattest groep 2 of een rijgeschiktheidsattest met beperkingen. Dit wordt soms ook het “medisch rijbewijs” genoemd.

Het medisch onderzoek moet maximaal om de vijf jaar herhaald worden, tenzij de onderzoekende arts van oordeel is, dat een kortere tijdspanne nodig is, bv. bij oogproblemen. Als in verdere medische onderzoeken beslist wordt, je geen rijgeschiktheidsattest groep 2 meer te verstrekken, moet je je rijbewijs inleveren bij de gemeente. Je rijbewijs B blijf je behouden. Een nieuw rijgeschiktheidsattest groep 2 kan eventueel bij een volgend medisch onderzoek weer uitgereikt worden, als de problemen zijn opgelost, bv. door een cataractoperatie.

Lukt dit niet meer, dan kan je niet anders dan alles weer om te draaien, zodat je weer op weg kan met je B-rijbewijs.

Hou er rekening mee dat je gezondheid op korte tijd kan veranderen, we blijven niet jong en veel gezondheidsproblemen kunnen aan de basis liggen van het feit dat je C-rijbewijs ingetrokken wordt. We denken niet alleen aan oogproblemen, maar ook neurologische aandoeningen die functiestoornissen kunnen veroorzaken, hartkwalen, diabetes, degeneratieve aandoeningen zoals Parkinson,...

Hier kan je alle medische minimumnormen nalezen in functie van je rijbewijs. Opvallend hoeveel verschillen er zijn tussen groep 1 en groep 2.

In deze brochure van de Vlaamse diabetesliga, kan je op bladzijde 11 lezen wat het bekomen van een C-rijbewijs voor mensen met diabetes inhoudt.

https://www.diabetes.be/sites/default/files/202110/0449_2021%20DIABETES%20VERKEER%20PERSONEN_print.pdf

Alles nog eens nalezen en de up-to-date tarieven voor een rijbewijs C raadplegen kan op :

<https://www.vlaanderen.be/rijbewijs-c-en-d-stap-voor-stap>

De beperkingen onderweg...

Wat als de bestuurder ziek wordt of een ongeval krijgt, waardoor hij niet meer kan rijden, en de partner/medepassagier heeft enkel een B-rijbewijs?

Verschillend van land tot land moet je je snelheid aanpassen. Voor de meeste landen geldt 90 km/uur, op de snelwegen.

Dorpjes waar het verbod van doorgang vanaf 3.5 ton staat, mag je niet doorkruisen, wat voor gevolg heeft dat je best een GPS voor vrachtwagens aanschaft. Dit is ergens jammer, want je mist mooie dorpspleintjes, kerkjes, maar ook bakkers en terrasjes. In de plaats daarvan rij je met het vrachtvervoer mee in een grote cirkel rond tal van toevallige bezienswaardigheden, die zo aan je neus voorbijgaan.

Ligt de camping of camperplaats waar je heen wil, binnen de grenzen van een dorp waar passage van +3.5 ton niet is toegelaten, kan je er ook niet heen. Tenzij er een vrachtwagen op het verkeersbord staat, dan mag je er wel door.

Ook het inhaalverbod voor +3.5 ton als dit wordt aangegeven, moet je respecteren.

Even opmerken : je camper ziet er nog hetzelfde uit, maar je bent zwaarder en bij controle zou je wel eens door de mand kunnen vallen. Sinds in Frankrijk de “angle mort” of dodehoeksticker verplicht is, is het meteen duidelijk, want die moet je nu ook hebben. Deze is sinds 5 januari 2021 verplicht voor elk voertuig met een gewicht van meer dan 3.5 ton. Er was een overgangperiode van 12 maanden ingesteld die ondertussen dus voorbij is.

Tot slot...

Stel jezelf de vraag of het sop de kool wel waard is. Zijn al die zaken die je meesleurt wel nodig?

Wees kritisch als je de camper laadt. We hadden het er al over in de allereerste Sprokkels. Kan je je fietstochten tijdens je verblijf van enkele weken op één hand tellen, overweeg dan om de fietsen thuis te laten. Sleur geen halve kruidenierswinkel mee maar profiteer van de lokale handelaars onderweg. Probeer niet de luxe van je huis over te brengen naar je camper: de microgolf, airfryer, bakoven, koffiezet... Er zijn veel lichtere alternatieven en je keert een beetje terug naar basic living, ook dat heeft zijn charme.

Onze grootouders moesten het doen met een vakantie van pakweg twee à drie weken in juli en augustus om rond te kunnen trekken. Onze moderne maatschappij echter biedt meer en meer mogelijkheden. Vele bedrijven sluiten niet meer tijdens de zomermaanden, zodat we verlof kunnen opnemen in het voorjaar of in het najaar. De overheid heeft een waaier van verlof zonder wedde-mogelijkheden zoals ouderschapsverlof en tijdskrediet in de aanbieding.

Maar wat als je kinderen hebt? Immers, België kent de leerplicht, dit betekent dat elk kind vanaf de leeftijd van 5 verplicht is les te volgen.

Op reis gaan met kinderen vanaf die leeftijd in bijvoorbeeld april, mei of juni, wanneer het voor een gezin financieel interessant is, is eigenlijk niet mogelijk of toch wel?

Caroline en Bert en hun drie kinderen gaan op reis tijdens het schooljaar. Zij voldoen hiervoor aan alle regels en waren bereid ons tijdens een interview uit de doeken te doen welke stappen moeten ondernomen worden, waarvoor de redactie van de Camper-Sprokkels hen dankbaar is.

Wat lag er aan de grond van jullie beslissing om tijdens het schooljaar op reis te gaan?

Onze kinderen zijn 8, 6 en 1 jaar oud. Wij zijn beginnen reizen met de camper toen de middelste 5 maanden oud was. Wij gingen toen enkel buiten seizoen. Wij houden niet van de drukte, het is goedkoper en als je op een camping wil staan heb je vaak niet op voorhand te reserveren. Ook als je op camperplaatsen wil staan heb je minder kans dat ze volstaan en je moet doorrijden en verder zoeken. Allemaal niet erg als je enkel met 2 bent maar met krijsende kids op de achterbank wordt dat toch een stuk minder ontspannend...

Via welke weg hebben jullie informatie ingewonnen over de leerplicht? Hebben jullie advies gekregen van andere ouders die dit deden?

Wij zijn in de eerste plaats met de school gaan praten. Gelukkig hadden we een zeer ruimdenkende directeur. Hij stond dus ook toe dat we bijvoorbeeld in mei voor 3-4 weken zouden rondtrekken. Ik denk dat veel afhangt van de school, leerkrachten, directie. Dit hoor ik toch van andere ouders. Sommige scholen maken hier geen punt van, elders heb je dat niet te proberen. Dit systeem werkte dus voor ons voor de korte periodes. Maar wij wilden graag langer dan 3 weken weg kunnen gaan, de vrijheid hebben om buiten de vakanties echt lange periodes weg te kunnen. Bovendien ging onze oudste dochter ondertussen naar het eerste leerjaar. De leerkracht gaf dan aan dat ze na zo een periode toch wel wat in te halen had. Daarom hebben we uiteindelijk dit jaar de knoop doorgehakt en zijn we voor thuisonderwijs gegaan.

Welke formaliteiten zijn er allemaal te vervullen?

Er zijn geen formaliteiten in te vullen als dit in overleg met de school is. Maar opnieuw, dit is echt afhankelijk van de goodwill van de school. Ik denk ook niet dat dit iets is dat je bijvoorbeeld systematisch elk jaar opnieuw zou kunnen doen.

Als je voor thuisonderwijs gaat moet er elk jaar voor het begin van het schooljaar een 'verklaring van huisonderwijs' ingevuld en ingediend worden.

Hoe ziet een dag op reis er uit voor de kinderen? Hoe verdelen jullie de taken die jullie door de overheid werden opgelegd?

Dat hangt er echt van af. Zijn we onderweg? Staan we op een camping? Het mooie is de vrijheid. Je hoeft geen strakke weekplanning te volgen als dit niet werkt voor je gezin. We kozen voor thuisonderwijs voor de vrijheid dat het met zich meebrengt. Meestal proberen we 's ochtends wat 'schoolwerk' met de 2 oudsten te doen. De rest van de dag zijn ze er dan van af en doen we waar we zin in hebben. Het voordeel is dat je 1 op 1 werkt dus dat alles veel sneller vooruit gaat. Mijn man en ik wisselen daar in af.

Krijgen jullie hierover controle? Moeten jullie een soort rapport indienen? Hoe gaat het in zijn werk?

We verzamelen zelf al het lesmateriaal en zijn vrij om de planning van het onderwijs zelf in te vullen, zolang je naar de officiële eindtermen toewerkt. Wij hebben zelf nog geen inspectie van de overheid gehad maar dat zal nog wel komen. De kinderen moeten enkel op het einde van het lager onderwijs deelnemen aan de examencommissie van het basisonderwijs. Hetzelfde op het einde van het secundair onderwijs.

Voor volwassenen die op reis gaan buiten het seizoen, is de rust natuurlijk zalig, maar is dit ook zo voor kinderen? Vinden de kinderen het leuk dat zij bv. op een camping de enige zijn en ze het zwembad bv. moeten delen met een hoop gepensioneerden?

Er zijn inderdaad minder kinderen dan tijdens de schoolvakanties. Tot hiertoe hebben zij daar nog nooit een probleem van gemaakt. Ze hebben elkaar om mee te spelen en vaak komen we toch nog mensen met kinderen tegen onderweg die hetzelfde doen als wij. Natuurlijk zijn kinderen van hun eigen leeftijd erg belangrijk, maar ze kunnen ook veel leren in de omgang met mensen van andere leeftijden. En enkel gepensioneerden hoeft ook geen nadeel te zijn. We geloven dat er van elke leeftijd iets te leren valt. Zo leerden ze van een gepensioneerd koppel op een camping in Spanje een spelletje met dobbelstenen dat ze nu nog steeds heel graag spelen.

Je hoort mensen die reizen met kinderen binnen het schooljaar vaak zeggen dat het reizen in combinatie met les krijgen van je eigen ouders, zoveel meer waard is dan in de schoolbanken te zitten. De levensles overstijgt de theorie, als het ware. Is dit ook jullie mening?

Ja inderdaad. Ze leren zoveel meer. Het is een mythe dat kinderen enkel binnen de muren van een klaslokaal zouden leren. Ze leren door te leven. Ze zien hoe we onze plan moeten trekken in een andere taal, pikken woordjes op, leren andere culturen.

Waarschijnlijk krijgen jullie ook wel kritiek te verwerken? Hoe gaan jullie daarmee om?

Klopt. Niet iedereen begrijpt dit. Onze ouders vonden dit echt zeer moeilijk te begrijpen. Vooral omdat we afstappen van de 'klassieke' manier van leven. Ze waren zeer bang dat we de kinderen tekort zouden doen. Nu spreken we er eigenlijk niet meer veel over maar ik hoor ze vaak zeggen hoe gelukkig en zelfstandig de kinderen zijn. En daar draait het om.

Hebben jullie nog advies voor mensen die dit ook overwegen?

Lees je goed in en spreek met mensen die ervaring hebben met thuisonderwijs/lange camperreizen. Het is niet enkel rozengeur en maneschijn en het is waarschijnlijk ook niet voor iedereen weggelegd. Thuisonderwijs is immers niet vrijblijvend en je moet je in verschillende aspecten verdiepen.

En tot slot: hoe vinden de kinderen het zelf?

Ze hebben alle 3 verschillende karakters maar alle 3 vinden ze het leuk. Vooral als we onderweg zijn. De oudste geniet van alle nieuwe ervaringen, de middelste ziet overal een avontuur in en de jongste is gewoon blij van erbij te zijn!

Enkele nuttige links :

<https://onderwijs.vlaanderen.be/huisonderwijs-wat-en-voor-wie#onderwijs-thuis-leerplichtige-kinderen>

op deze website vind je ook de verklaring voor het thuisonderwijs

Blogs en websites van ouders die, net als Caroline en Bert de stap naar reizen tijdens het schooljaar hebben gezet :

<https://mumsonflipflops.be>

<https://www.langleveleren.com/>

Coaching bij thuisonderwijs :

<https://dehuisjuf.be/>

Voor alle duidelijkheid : dit zijn niet de kinderen vernoemd in het artikel maar een foto vrij van auteursrechten, dit ter bescherming van de privacy.

De ledenpagina

“Van als de achterdeur op slot is, hebben we vakantie...”

De leden van onze groep Vlaamse Mobilhome reizigers die in deze editie hun verhaal vertellen zijn leden van het eerste uur.

Suzanna en Marc uit Heist-op-den-Berg toeren al zes jaar rond met de camper, drie jaar met een Laika en nu de laatste drie jaar met een Carthago Chic C-line 4.9

Ze zijn beiden gepensioneerd en trekken er het hele jaar door op uit. Een voorkeur voor gebergte of kust hebben ze niet, maar Frankrijk blijft hoe dan ook hun favoriete land. Het maakt niet uit, waar het mooi is en ze zich goed voelen, dat zijn de voorwaarden voor een leuke trip met de camper. Die regel passen ze even goed toe bij het kiezen van hun overnachtingsplaats: camperplaats, camping of into the wild? Het doet er niet toe, als het er maar mooi en rustig is.

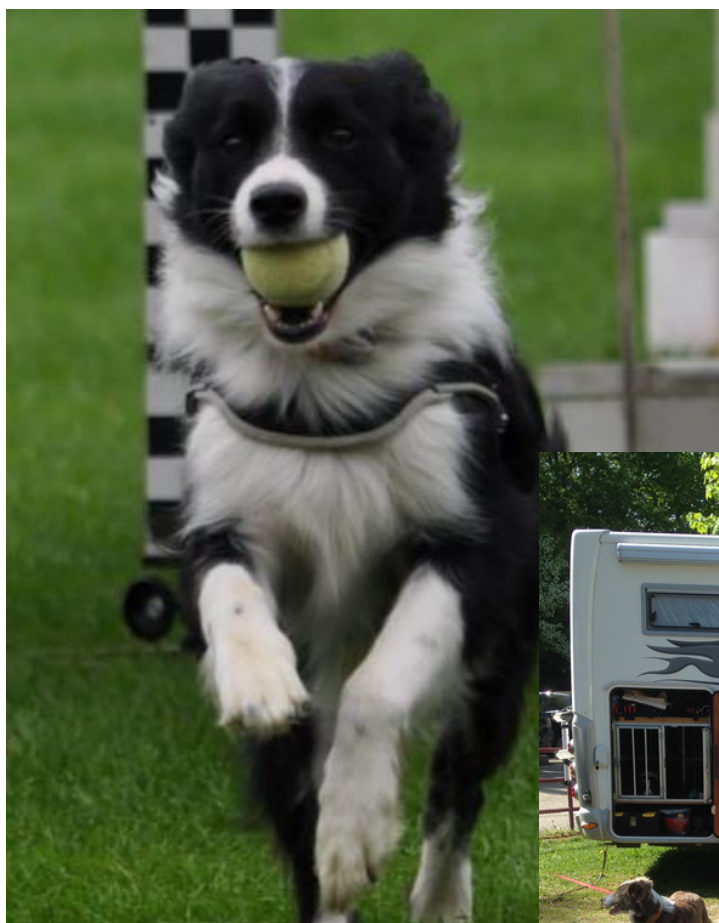
Over hun lievelingsplek moeten ze niet lang nadenken, dat is op de Causses niet ver van Millau, ze stonden daar op een “Safranière”, een saffraanboerderij in La Roque-Sainte Marite. Jammer genoeg kunnen ze er niet meer naar terug, want de eigenaars laten geen campers meer toe. Hun langste tijd weg van huis houden ze op 6 weken en het verste punt dat ze ooit reisden, was de mooie Poolse havenstad, Gdansk.

Kokerellen in de camper is voor Suzanna niet weggelegd. Ergens op een marktje een visje halen en die samen met enkele groentjes de wok in kieperen, dat lukt nog wel, maar voor de echt goede keuken schuiven ze liever hun voeten onder de tafel van een goed restaurant. Het water komt hen nog in de mond als ze denken aan Hostellerie des Clos in het wijndorp Chablis.

Overdag gaan ze graag al eens wandelen en avonden worden gevuld met lezen.

Maar...

Suzanna en Marc zijn niet de enige die in de camper zitten als ze reizen, hun drie Border Collies die luisteren naar de mooie namen Aiko, Kazan en Tika gaan overal mee. Zonder hen op reis gaan is zo goed als ondenkbaar, maar de camper wordt ook gebruikt om Flyball-wedstrijden te bezoeken. De twee oudste, Aiko en Kazan, hebben al een carrière als Flyballer achter de rug, maar de jongste Tika doet nog actief mee.

Wat is Flyball?

Flyball is een hondensport die eind de jaren 80 van de vorige eeuw via Amerika en Engeland naar ons landje kwam overwaaien.

Flyball is een teamsport waarbij 4 honden om beurt over 4 hindernissen naar een toestel rennen.

In dit toestel zit een tennisbal, en de hond laat met een druk van de poten de bal uit het toestel springen en moet die dan zo vlug mogelijk terug over de horden tot bij zijn baasje brengen.

De ballader heeft op dat moment al een nieuwe bal in het toestel geplaatst, want zodra die ene hond over de finishlijn is, mag de volgende hond reeds over diezelfde startlijn gaan.

Meer weten over Flyball ? <https://www.flyball.be>

Tika loopt in het team The Jumpers, die op hun beurt, volgens snelheid, nog eens zijn opgedeeld in verschillende teams, met mooie namen als de Jolly Jumpers, Lucky Jumpers, Funny Jumpers,...

Tika is volgens haar snelheid een Lucky Jumper, maar loopt nu en dan wel eens bij de Jolly Jumpers.

The Jumpers hebben al mooie prijzen weggekaapt en de ondertussen gepensioneerde Aiko won in 2015 met het Lucky Jumpers-team het Europees kampioenschap.

Via deze link kan je zien hoe goed de Jumpers het wel doen.

<https://www.flyball.be/nl/wedstrijden/resultaten>

Suzanna en Marc hebben nog tal van plannen zoals Scandinavië uitgebreid bezoeken, dus stilzitten zit er voorlopig niet in.

We zijn nog wel hartje zomer, maar zo lang duurt het niet meer eer de dagen weer gevoelig korter worden en de natuur zijn herfstjas aantrekt.

Wat is er dan zaliger dan rond te toeren op amper een maximum 600 kilometer van Brussel, de wandelschoenen aan te trekken en te wandelen door de bossen die veranderen in een kleurenpalet een schilder waardig?

Er zijn streken bij onze zuiderburen, Frankrijk, die uitermate geschikt zijn voor een korte trip om de batterijen op te laden eer Koning Winter zijn intrede doet.

Tips voor herfst trips : de Morvan en La Suisse Normande

De Morvan

De Morvan is een relatief klein massief ten zuidoosten van Parijs. Relatief klein : 70 km van Noord naar Zuid, en 50 km van West naar Oost. Het beslaat de departementen Yonne, Nièvre, Côte-d'Or en Saône-Loire en is een paradijs voor wandelaars, fietsers en campers. De hoogste berg is le Haut-Folin met 901 meter. Het is een erg bosrijke streek met toch wel enkele mooie meren, het Lac de Saint-Agnan, het Lac de Pannecièrre en het Lac des Settons, om de drie grootste op te noemen.

Er is geen industrie, zodat er nauwelijks lucht- of lichtvervuiling is. De enige belangrijke economische bedrijvigheid is de bosbouw, met name de kerstbomencultuur.

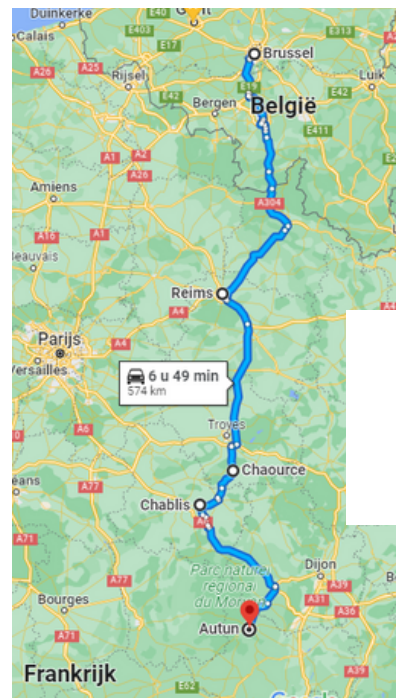
De grootste stad in het gebied, Chateau-Chinon, ligt op een 520 km van Brussel.

De route via Reims, door het Champagnegebied is waarschijnlijk één van de mooiste routes die men kan nemen in de herfst. De wijnranken kleuren zowat alle tinten geel die er bestaan en het landschap krijgt bij zonneschijn een gouden gloed.

Je passeert met gemak ook nog het stadje Chablis, waar je bij verschillende wijnboeren terecht kunt om de nacht door te brengen en natuurlijk een glaasje van hun godendrank te proeven.

Ook Chaource ligt op je weg, bekend om zijn heerlijke zachte kaas, die op zijn best is als hij wat overrijp is. De lokale kaasmakers hebben ze liggen in alle stadia van rijpheid zodat je er kunt meenemen om er enkele weken later thuis nog van de genieten.

Een kleine détour via Alise Sainte Reine kan ook nog om het standbeeld van de dappere Vercingetorix te bezoeken, de man aan wie Julius Caesar een harde dobber had om hem te verslaan.

Vercingetorix

Als je de Morvan binnenrijdt in de zomer, word je geconfronteerd met de kleur groen in al zijn facetten. De bijna zwart-groene dennenbossen waar de zon zelden of nooit de bodem raakt, de glooiende weiden waar Charolais-runderen met hun bruine vacht de kleur even breken, of zachte groen van de loofwouden die uitnodigen tot kilometerslange wandelingen. De herfst zorgt dan weer voor andere kleuren, die dag na dag veranderen naarmate het seizoen vordert.

Qua geschiedenis is er ook het één en ander te bezoeken in de Morvan: Vezelay met zijn basiliek, Quarré-les-Tombes (met zijn iets meer dan 100 sarcofagen rondom de kerk uit de 7e-12e eeuw) en een hele mooie CP in het park, Château-Chinon (stad van Mitterrand, waar hij burgemeester is geweest, en waar er een museum is gevestigd met alle cadeaus die hij tijdens zijn presidentschap heeft ontvangen), Saulieu (één van de meest toonaangevende plaatsen in Frankrijk wat gastronomie betreft, koningen kwamen al eeuwen terug hierheen om te eten en nog steeds telt het stadje enkele toprestaurants), Autun (al in de Romeinse tijd bekend als "het Rome van Gallië, genoemd naar keizer Augustus, bezit nog mooie Romeinse poorten en de Tempel van Janus). Autun heeft trouwens ook een mooie camperplaats.

Er zijn nog tal van dorpjes te vinden met een inwonersaantal dat maar iets rond de 500 draait. In het kasteel van Bazoches, een dorpje met amper 200 inwoners, woonde de grootste bouwmeester die Frankrijk ooit heeft gekend: Sébastien Le Prestre de Vauban. Hij werd er ook begraven, maar zijn hart werd in opdracht van Napoleon bijgezet in het Hôtel des Invalides in Parijs.

Camperplaatsen en campings zijn er voldoende. Ook de Franse organisatie Camping Car Park heeft ondertussen twee camperplaatsen in het gebied : in Château-Chinon en in Montsauche-les-Settons. Een aanrader is ook de camperplaats in Moux-en-Morvan. Gratis, ook elektriciteit, maar water is betalend. Er is een openbaar toilet op het domein. De plaats is aan de rand van een mooi dorpje met bakker en kleine supermarkt. Wandelen en fietsen kan vanaf de camperplaats.

Camperplaatsen met id-nummer op Park4Night:

Beine (nabij Chablis): privé cp bij wijnboer #28661

Chaurce: gemeentelijke cp #4466

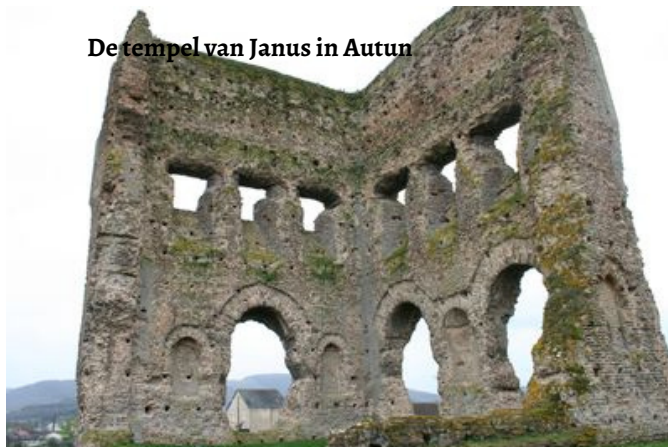
Quarré-les-Tombes: gemeentelijke cp #5503

Moux-en-Morvan: gemeentelijke cp #99210

De camperplaats in Moux-en-Morvan

De tempel van Janus in Autun

La Suisse Normande

Pont de Brotonne

“Normandisch Zwitserland”, is een kleine streek net iets ten zuiden van de stad Caen. Het vormt het grensgebied tussen de departementen Orne en Calvados.

De route er heen is ook niet van de minste. Je doorkruist de slagvelden van de Somme, waar een stop aan het gedenkteken van Thiepval de moeite loont, met vlakbij een stukje Newfoundland in Frankrijk, Beaumont-Hamel. De stad Albert herbergt een museum van het soldatenleven in de Grote Oorlog.

De D929 van Bapaume tot Albert is trouwens één groot openluchtmuseum met gedenktekens en kraters die herinneren aan die vreselijke slag van de Somme in 1916.

Net zoals we op weg naar de Morvan een kaasstad passeerden, doen we dit nu terug: Neufchâtel-en-Bray, de stad waar de kaas in de vorm van een hart werd geboren. Volgens de legende zouden jonge meisjes deze kaas hebben geschonken aan de soldaten gedurende de Honderdjarige Oorlog om hen hun liefde te betuigen. Het is trouwens één van de oudste Normandische kazen.

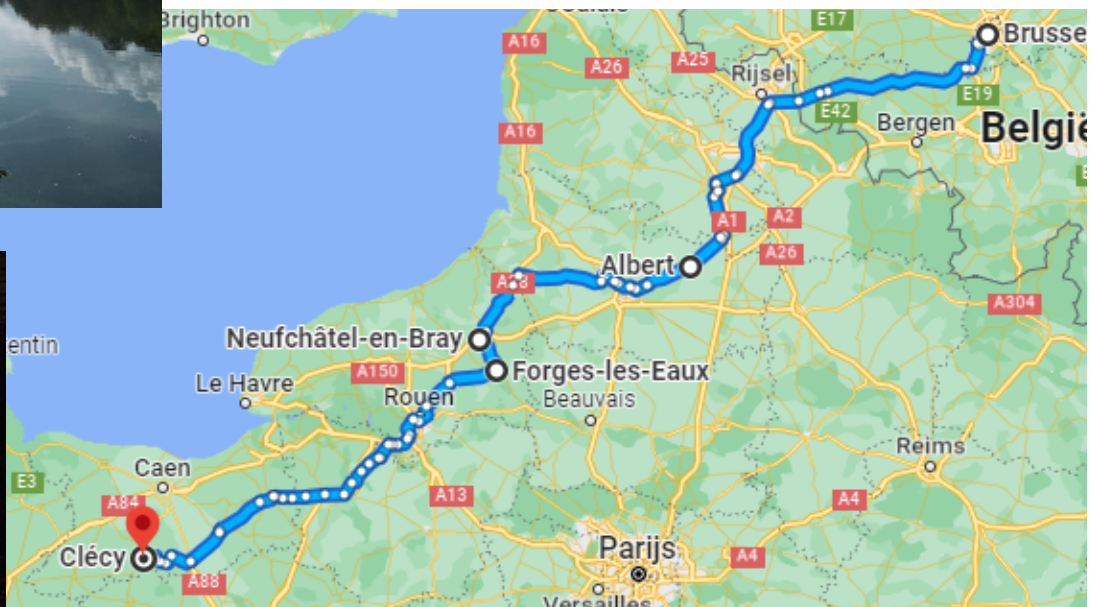
Nog een stop kunnen we maken in Forges-les-Eaux, een kuuroord waar Lodewijk XIII graag verbleef. Er wordt zelfs gefluisterd dat er door het ijzerhoudende water een einde kwam aan de 20 jaar onvruchtbaarheid van de koningin, zodat ze eindelijk de langverwachte troonopvolger op de wereld kon zetten, de man die wij kennen als de Zonnekoning, Lodewijk XIV.

Ten westen van Rouen doorkruisen we even het Park Naturel Régional des Boucles de la Seine, een mondvul voor een bosrijk gebied waar de Seine zich als een slang doorheen kronkelt alvorens haar monding bij Le Havre te bereiken.

En vermits we kiezen om tolroutes te vermijden, rijden we niet de Pont de Tancarville over maar de gratis brug Pont de Brotonne.

Forges-les-eaux

Ondertussen zijn we in het mooie Suisse Normande toegekomen. Ook hier, net zoals in de Morvan, vormt groen de boventoon.

Alhoewel de toppen van de Suisse Normande nergens hoger zijn dan 300 meter waant men zich toch nu en dan in de Alpen. Het hele gebied is dicht bebost, met hellingen die leiden naar diepe, groene valleien. Schitterende en vaak verrassende landschappen werden gecreëerd door het water in de rivierkloven. Schilderachtige dorpjes die als het ware tegen de flanken van de heuvels zijn geplakt, vervolledigen dit mooie plaatje.

De rivier, de Orne, heeft zich een weg gebaad door dit landschap en nodigt watersporters uit om met de kano of kajak zijn bochten te beheersen en hengelaars om enkele forellen aan de haak te slaan. Ook klimmers vinden hier hun gading op de Rochers des Parcs in Clécy. Het dorpje Clécy wordt aanzien als symbool voor de streek. Het heeft zich genesteld langs de oevers van de Orne die er stroomt en aan de overkant van het dorp ziet men de hoge rotsen, waardoor de streek aan Zwitserland deed denken en zo zijn naam verwierf. Clécy heeft ook een miniatuurtreintjesmuseum dat een bezoek waard is.

Het dorpje Falaise is het bezoeken waard voor zijn “musée des automates”. Er staan maar liefst 300 bewegende beelden – automates – verdeeld over 14 vitrines. Vooral kinderen kunnen hier hun hart ophalen. De organisatie van het museum heeft van de sluiting door corona gebruik gemaakt om het hele museum een opknopbeurt te geven. Vermits alles op het gelijkvloers is, kunnen ook rolstoelpatiënten van dit museum genieten. Honden mogen niet binnen. <https://www.automates-avenue.fr/> Falaise is de geboorteplaats van Willem De Veroveraar. Het kasteel van zijn vader (foto) torent boven het stadje uit.

Vlakbij is er een camperplaats.

Zowel Falaise als Clécy hebben een mooie camping die echter sluit eind september.

Ook in de buurt is het stadje Flers, dat over een mooie waterburcht beschikt.

Even ten zuiden van Flers, ontdek je Saint-Clair-de-Halouze waar Urbexers* hun hart kunnen ophalen in de verlaten mijn : carreau de la mine (chevalement).

Nog in de buurt kunnen liefhebbers van industriële archeologie hun gading vinden bij de Vieux Fours de la Butte Rouge.

Er is zoveel te zien en om toch de bomen door het bos nog wat te kunnen ontdekken is er een bewegwijzerde route uitgestippeld van ongeveer 80 km die je langs de mooiste plekjes en bezienswaardigheden leidt. <https://www.routes-touristiques.com/tourisme/les-circuits/basse-normandie/route-de-la-suisse-normande-14.html>

Camperplaatsen met id-nummer op Park4Night :

Cappy:
betalende cp #120588

Forges-les-Eaux:
privé cp #4359

Clécy :
gemeentelijke cp #2211

Falaise:
cp aan kasteel #12928

* Liefhebbers van fotografie van oude verlaten gebouwen.

Nieuw op de website

Mieke en Jan, leden van het eerste uur en waardevolle bijdragers aan de groep trokken naar Portugal. Ze bleven maar liefst 95 dagen weg van huis. Hun avonturen kan je hier lezen.

<https://vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com/portugal.html>

Op vraag van één van de leden deelde Els haar reisverslag van haar reis naar Albanië met ons.

<https://vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com/oost-europa-en-de-balkan.html>

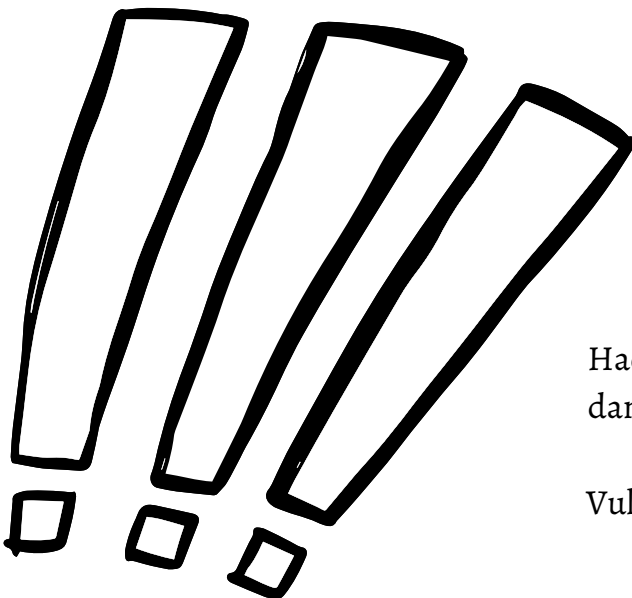
Bart en Lieve reizen Europa rond. Ze delen graag hun blog met ons www.bartenlieve.be

Deze nieuwsbrief is exclusief bestemd voor diegenen die zich inschreven voor ontvangst.

De volledige nieuwsbrief of afzonderlijke artikels mogen niet gekopieerd en/of gebruikt worden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de beheerders.

©VLAAMSE MOBILHOMEREIZIGERS

www.vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com

De volgende Camper-Sprokkels verschijnen op 1 november 2022.

Zin om een bijdrage te leveren? Ideeën voor onderwerpen? Laat het ons weten!
vlaamse.mobilhomereizigers@gmail.com

Had je graag een ledenpagina gewijd aan jouw reizen, al dan niet in combinatie met je hobby, zien verschijnen in één van de volgende edities?

Vul dan [dit formulier](#) in en we nemen contact met je op.